

مجله مخاطرات محیط طبیعی، سال پنجم، شماره هشتم، تابستان ۱۳۹۵

تاریخ دریافت مقاله: ۹۵/۰۳/۲۱

تاریخ پذیرش مقاله: ۹۵/۰۵/۲۸

صفحات: ۳۱-۵۲

بررسی روند تغییرات فصلی و سالیانه کیفیت فیزیکی و شیمیایی منابع آب شهر خرم آباد با استفاده از نرم افزار Arc GIS

صیاد اصغری سراسکانرود*^۱، زینب دولتشاهی^۲

چکیده

امروزه آب به عنوان یکی از عوامل بهبود رشد اقتصادی جوامع به شمار می آید، لذا مدیریت بهینه منابع آب به ویژه آب شیرین، به عنوان یکی از مهم ترین برنامه های کشورها محسوب می شود. محدوده مطالعاتی این تحقیق شهر خرم آباد می باشد که در غرب ایران واقع شده و مرکز استان لرستان می باشد. داده های این تحقیق ۲۳ حلقه چاه و چشمه در سطح شهرستان خرم آباد در بازه زمانی ۱۳۸۱ تا ۱۳۹۲ که به صورت فصلی می باشد. اطلاعات و آمار مربوط به عناصر شیمیایی موجود در آب شامل پارامترهای: pH، سختی کل (TH)، هدایت الکتریکی (EC)، مواد جامد محلول (TDS)، سولفات (SO_4)، کلرو (Cl)، نیتریت (NO_2) و نیترات (NO_3) می باشند. در این تحقیق از نرم افزار Arc GIS ویرایش ۱۰/۱ و روش های درون یابی جبری یا قطعی، زمین آماری، روش IDW، روش کریجینگ و روش اسپلاین نقشه ها تهیه و تولید شدند و برای بررسی کیفیت شیمیایی عناصر مورد نظر آب آشامیدنی از استاندارد ملی، استاندارد سازمان بهداشت جهانی (WHO) و سازمان محیط زیست آمریکا (EPA) به عنوان شاخص سنجش آلودگی استفاده شد. نتایج نشان داد که pH تمامی چاه ها و چشمه ها در محدوده مطلوب و مجاز استانداردها بوده است. مقدار سختی کل (TH) در تمامی فصول در تمام منابع بالاتر از حد مطلوب استانداردها و پایین تر از حداکثر مجاز استانداردها می باشد. مقدار هدایت الکتریکی، مواد جامد محلول در آب، سولفات (SO_4) و NO_2 در کلیه چاه ها و چشمه ها در تمامی فصول پایین تر از حد مطلوب و حداکثر مجاز می باشد. مقدار کلرو (Cl) تمام چاه ها و چشمه ها پایین تر از حد مطلوب و مجاز استانداردهاست ولی در تعدادی از منابع بالاتر از حد مطلوب استاندارد EPA بوده است. در تمام فصول میزان نیترات NO_3 در کلیه منابع پایین تر از حد مجاز ملی ایران، و حد مطلوب و مجاز سازمان بهداشت جهانی (WHO) حد مجاز استاندارد EPA می باشد اما در کلیه منابع از حد مطلوب (EPA) بالاتر است.

واژگان کلیدی: آب شیرین، خرم آباد، نرم افزار GIS، سازمان محیط زیست آمریکا (EPA)

مقدمه

آب مهم‌ترین منبع طبیعی در تأمین نیازهای بشر است. گرچه سطح وسیعی از کره زمین تحت پوشش آب است، تنها ۰/۰۱ کل آب‌های کره زمین قابل بهره‌برداری است (لشنی زند و همکاران، ۱۳۹۱). امروزه آب به‌عنوان یکی از عوامل بهبود رشد اقتصادی جوامع به شمار می‌آید، لذا مدیریت بهینه منابع آب به‌ویژه آب شیرین، به‌عنوان یکی از مهم‌ترین برنامه‌های کشورها محسوب می‌شود (سلیمانی ساردو و همکاران، ۱۳۹۲). آب یک موضوع بسیار مهم برای مطالعه است و اهمیت مطالعه آب زیرزمینی برای این است که، یکی از منابع اصلی و کلیدی آب شرب به شمار می‌رود و برای زندگی بشر بسیار ضروری است. خصوصیت دیگر آب زیرزمینی که آن را یک منبع سهل‌الوصول می‌سازد، کیفیت فیزیکی و شیمیایی آن است. برخلاف بسیاری از منابع سطحی، آب زیرزمینی طبیعی دارای تعداد کمی از مواد جامد معلق، غلظت کمی از باکتری و ویروس و اغلب با غلظت ناچیزی از نمک‌های معدنی محلول می‌باشد، این ویژگی‌ها آب زیرزمینی را به منبع ایده آل برای حیات بشری بدل می‌کند. بر اساس آمارهای ارائه‌شده توسط سازمان بهداشت جهانی بیماری‌های ناشی از آب آلوده قاتل شماره ۱ کودکان زیر ۵ سال در دنیا می‌باشند، به‌طوری‌که در هر ۲۰ ثانیه یک کودک در اثر بیماری‌های مرتبط با آب جان خود را از دست می‌دهد (انتظاری و همکاران، ۱۳۹۲). محدود بودن این منابع زیرزمین و استفاده بیش‌ازحد از آن‌ها در ایران به‌خصوص در مناطق کویری مشکلاتی برای سلامتی انسان‌ها به وجود آورده است. بنابراین تعیین مشخصات کیفی آب زیرزمینی ویژگی‌های (شیمیایی، فیزیکی و بیولوژیکی) که نشان‌دهنده مناسب بودن برای مصرف موردنظر خواهد بود ضروری است (انتظاری و همکاران، ۱۳۹۲). ژوو و دراک (۲۰۰۴)، با بررسی رخدادهای آب زیرزمینی بیان کردند که، حرکت و وضعیت آب سفره در دوره‌های نوسان سطح آب زیرزمینی با زمان و مکان نشانگر وجود همزمان بهره‌برداری بیش‌ازحد مجاز از منابع آب زیرزمینی همراه با وقایع هیدرولوژی آب در منطقه است؛ به‌طوری‌که این امر در افت کمی و کاهش پایداری کیفی آبخوان‌ها تأثیر بسزایی خواهد گذاشت (Zhu, Y., Y. Wu, and S. Drake, 2004). سلیک^۱ (۲۰۰۶)، با بررسی‌های هیدرو شیمیایی کیفیت آب‌های زیرزمینی حوزه کاراسکایی در ترکیه نشان می‌دهد که آب زیرزمینی در حوضه تحت تأثیر شوری $Na^+ - I^-$ (تشکیلات نمکی و آب‌های شورمه) $Ca^{2+}, Mg^{2+}, SO_4^{2-}$ قرار دارد (Celik M., and T. Yardarm, 2006). فتاونی^۲ و همکاران (۲۰۰۸)، در مقاله‌ای به ارزیابی کیفیت آب زیرزمینی دشت آبی تریفا واقع در شمال شرق مراکش از نظر نترات آمونیوم و آلودگی‌های باکتریولوژیکی از روش کریجینگ معمولی برای مطالعه و پهنه‌بندی نقشه کیفی آب‌های زیرزمینی استفاده نمودند. نتایج آن نشان‌دهنده تغییرات معنی‌دار در مقایسه با مطالعات قبلی بود و بیان نمودند که اگر هیچ نوع برنامه‌ی درازمدت بازدارنده صورت نگیرد، توسعه اراضی کشاورزی در این مناطق باعث تخریب کیفیت آب‌های زیرزمینی می‌گردد. این مقاله نشان داد، همبستگی بین بهره‌برداری از آن و وابستگی مکانی پارامترهای کیفی ثابت کرده بود که کیفیت آب در این نواحی بحرانی می‌باشد (Fetouani, M. Sbaa, M. Vanclooster, B. Bendra, 2008). معروفی و

^۱- Celik

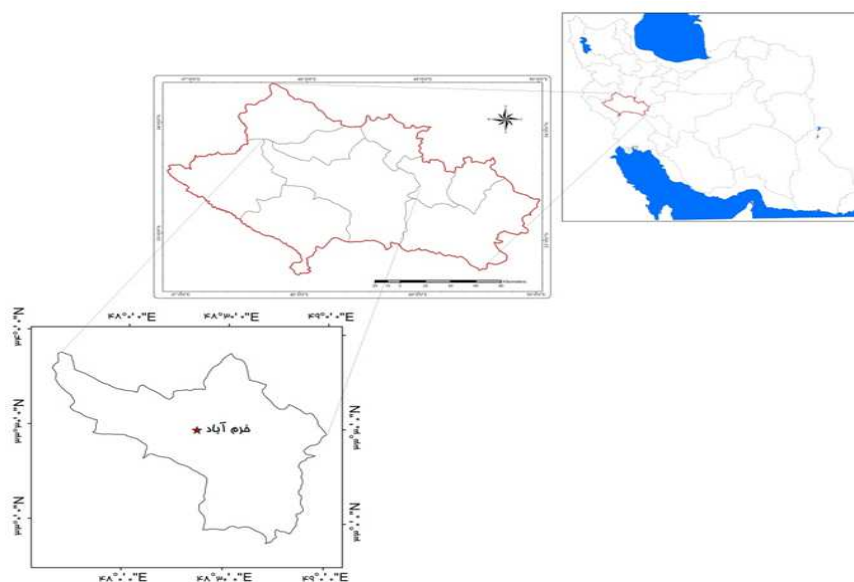
^۲-Fetouani et al

بیات (۱۳۸۸)، در بررسی نتایج تجزیه شیمیایی کیفیت شیمیایی آب رودخانه کرج با توجه به استانداردهای ملی کیفیت آب شرب نشان دادند که میانگین غلظت پارامترهای شیمیایی موجود از حد استاندارد پایین تر می-باشد (معروفی و همکاران، ۱۳۸۸). نخعی و همکاران (۱۳۹۱)، به منظور بررسی کیفیت آب شرب دشت درگز پژوهشی با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی و GIS پرداختند. آن‌ها برای بررسی کیفیت آب زیرزمینی دشت درگز به لحاظ شرب از اطلاعات جمع‌آوری شده ۲۵ چاه آب مربوط به سال آبی ۸۸-۸۷ استفاده کردند. در ابتدا نقشه‌های رستری منطقه مورد مطالعه به روش‌های مختلف درون‌یابی تهیه شد. با توجه به تغییرات یکنواخت منابع آب در منطقه مورد مطالعه از روش مجذور عکس فاصله برای تهیه نقشه‌های پهنه‌بندی سولفات، سدیم، کلر، سختی و هدایت الکتریکی و کل نمک‌های محلول استفاده شد (نخعی و همکاران، ۱۳۹۱). انتظار می‌رود که همکاران (۱۳۹۲)، در پژوهشی کیفیت آب استحصالی از منابع زیرزمینی و تأثیر آن‌ها را بر بیماری‌های انسانی دهه اخیر دشت مشهد را مورد بررسی قرار دادند. این مطالعه به منظور کیفیت آب زیرزمینی دشت مشهد به لحاظ قابلیت شرب و میزان تأثیر بر سلامت انسان‌ها انجام شده است. برای شناسایی و نحوه توزیع کیفیت آب زیرزمینی این دشت از اطلاعات ۶۰ حلقه چاه در رابطه با پارامترهای میزان مواد جامد محلول، سختی کل، کلر، سدیم، سولفات در طی دهه اخیر استفاده گردید، به نحوی که این پارامترها بر اساس استانداردهای بین‌المللی و طبقه‌بندی شولر در سیستم اطلاعات جغرافیایی از طریق روش‌های وزن‌دهی معکوس فاصله و ترکیب وزن‌دهی خطی پهنه‌بندی و باهم مقایسه کردند (انتظاری و همکاران، ۱۳۹۲). بدیعی نژاد و همکاران (۱۳۹۳)، در طی یک بررسی کیفیت شیمیایی منابع آب شرب زیرزمینی دشت شیراز را با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) ارزیابی قرار دادند، آن‌ها ۱۱۰ نمونه آب از ۵۵ حلقه چاه در دو فصل پربارش و کم بارش برداشت کردند و مورد آزمایش قرار دادند. شاخص کیفی شیمیایی مورد مطالعه شامل pH، کل جامدات محلول، کلراید، سولفات، سدیم، سختی و نترات بود. از نرم‌افزار Arc GIS و پربارش ۹/۳ روش درون‌یابی جهت تهیه نقشه استفاده کردند. نتایج نشان داد میزان pH آب تمام مناطق محدوده مطلوب ۷-۸/۵ بود. غلظت نترات در بخش جنوب شرقی و مرکزی این دشت مشاهده شد. همچنین نقشه کیفی نهایی آب زیرزمینی مشخص نمود کیفیت آب‌های زیرزمینی از غرب دشت شیراز به طرف شرق در حال کاهش است. ۴۶ درصد آب‌های زیرزمینی دارای کیفیت مطلوب ۷/۹ درصد دارای کیفیت خوب ۲۷/۷ درصد کیفیت متوسط ۴۸/۴ درصد کیفیت متوسط تا ضعیف ۱۱/۳ درصد پایین‌ترین کیفیت را دارا می‌باشند (بدیعی نژاد و همکاران، ۱۳۹۳). بنابراین هدف این تحقیق بررسی کیفیت منابع آب شرب زیرزمینی شهر خرم‌آباد و تعیین پراکندگی مکانی پارامترهای شیمیایی و تهیه نقشه کیفی هر یک از پارامترها و عناصر شیمیایی موجود در هر یک از منابع تأمین‌کننده آب شرب منطقه مورد مطالعه با استفاده از نرم‌افزار ArcGIS می‌باشد.

خصوصیات منطقه مورد مطالعه

محدوده مطالعاتی این تحقیق شهر خرم‌آباد واقع در غرب ایران و مرکز استان لرستان می‌باشد. این محدوده مطالعاتی بین طول‌های ۴۷°۵۵' تا ۴۸°۵۰' شرقی و عرض‌های ۴۰' ۳۲' تا ۲۰' ۳۴' شمالی واقع شده است. محدوده مطالعاتی

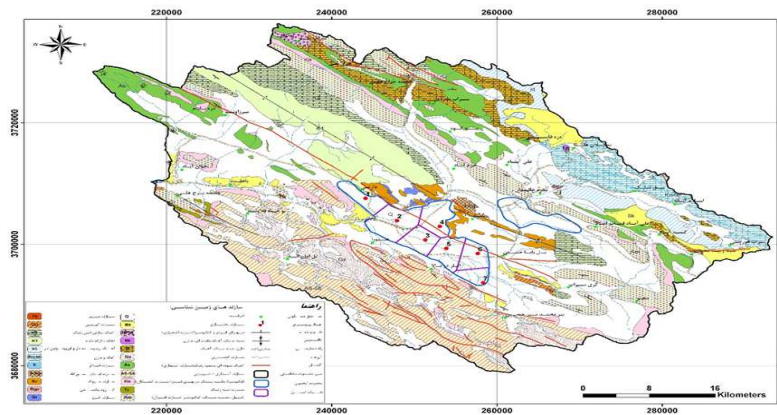
خرم‌آباد یکی از محدوده‌های مطالعاتی حوضه آبریز کرخه بوده و با وسعت $2501/4$ کیلومترمربع در شرق حوضه واقع شده‌است (گروه مهندسان مشاور سنگاب زاگرس، ۱۳۹۲). خرم‌آباد در درون دره‌ای پا گرفته که رود خرم‌آباد با جهتی شمالی-جنوبی از خط القعر آن می‌گذرد. قسمت شمالی شهر منظره‌ای کوهستانی و ناهموار و جنوب آن چشم اندازی تقریباً جلگه‌ای دارد. اگرچه آن قسمت از شهر که در درون دره قرار گرفته عرضش در هیچ جا چندان زیاد نیست شهر شکل باریک و کشیده دارد. دشت خرم‌آباد در تقسیم بندی آب و هوای استان لرستان جزء ناحیه آب و هوایی معتدل مرکزی قرار می‌گیرد که حد واسط ناحیه کوهستانی شمال و شمال شرق و ناحیه پست جنوبی استان است. در این ناحیه ریزش‌های جوی غالباً بصورت باران می‌باشد که در فصول پاییز و زمستان و مقدار قابل توجهی از آن در فصل بهار ریزش می‌کند. میزان بارندگی سالانه در این ناحیه از ۴۵۰ تا ۶۵۰ میلی متر در سال متغیر است. میانگین سالیانه دما در ایستگاه هواشناسی خرم‌آباد $16/67$ درجه سانتی گراد است. بطور کلی منطقه مورد مطالعه دارای آب و هوای معتدل می‌باشد و یخبندان در آن کم اتفاق می‌افتد. فصل بهار از اوایل اسفند شروع شده و در اواخر اردیبهشت ماه به علت افزایش گرما، تابستان زود رس آن به تدریج آغاز می‌گردد (جودکی، ۱۳۸۹).

شکل ۱: موقعیت منطقه مورد مطالعه در سطح کشور و استان

ساختمان زمین‌شناسی خرم‌آباد از ساختمان عمومی زاگرس تبعیت می‌نماید. سازندهای زمین‌شناسی منطقه مورد مطالعه که متعلق به اواخر دوران دوم تا عهد حاضر می‌باشد در نتیجه تراکم حاصل از فشارهای زیادی که از دو سپر فلات مرکزی در شمال شرقی و سپر عربستان در جنوب غربی وارد گردیده، رسوبات در ژئوسنکلینال یا بزرگ ناودیس زاگرس چین خوردگی شدیدی پیدا نموده و با توجه به جهت فشارهای مذکور امتداد چین خوردگی‌ها و روند ساختار عمومی در جهت کلی شمال غربی- جنوب شرقی می‌باشد و تاقدیس‌ها و ناودیس‌های موازی هم و در امتداد همین ساختار به وجود آمده و چین خورده‌اند و وضعیت کنونی این زون نتیجه جنبش‌های کوهزائی است که در اواخر دوران سوم از فاز کوهزائی آلپین بالائی است. محدوده مورد مطالعه در واحد ساختمانی زاگرس چین خورده

واقع می‌باشد و از سمت شمال شرقی در مجاورت واحد ساختمانی زاگرس مرتفع یا رورانده قرار دارد و از سمت جنوب غربی به بخش دیگری از زاگرس یعنی جلگه و دشت خوزستان محدود می‌گردد (گروه مهندسان مشاور سنگاب زاگرس، ۱۳۹۲).

شکل ۲: نقشه زمین شناسی شهرستان خرم‌آباد (نقشه تولید شده توسط سازمان آب منطقه ای استان لرستان)

داده‌ها و روش‌ها

با توجه به اینکه چاه‌های تأمین کننده آب شرب در سالهای مختلف تاسیس شده‌اند، بنابراین آمار ثبت شده آنها از نظر طول دوره آماری یکنواخت نیست. در حالی که برای استفاده آماری لازم است سری‌های آماری دارای طول یکسانی باشند. بدین منظور تعداد چاه‌هایی که بین این سال‌ها مشترک بود استخراج گردید که تعداد ۲۳ چاه انتخاب گردید که مشخصات چاه‌های منتخب در جدول (۱) آورده شده است.

جدول ۱: مشخصات چاه‌های منتخب (UTM)

کد	اسم چاه	طول	عرض	کد	اسم چاه	طول	عرض
۱	پشته حسین آباد	254987	3705122	۱۳	چاه ارم	252128	3706052
۲	چ ش (۳) دره گرم	252501	3713618	۱۴	چاه حکمت	251378	3704161
۳	چ ش (۱) دره گرم	252760	3713235	۱۵	چ ش (۲) گلدشت	252767	3702472
۴	چ ش (۲) دره گرم	252477	3713351	۱۶	چ ش (۳) گلدشت	254132	3703912
۵	چ ش (۴) دره گرم	253038	3713378	۱۷	چشمه مطهری	254712	3709261
۶	میدان تیر	253353	3710413	۱۸	چ ش (۱) گلدشت	252631	3702718
۷	چ ش (۲) فلک الدین	251926	3710902	۱۹	چ جلب سیاحان	255120	3707834
۸	چ ش (۱) فلک الدین	252142	3710975	۲۰	چ ش (۵) دره گرم	253509	3712816
۹	چاه اتکا	253595	3709199	۲۱	چ جهاد کشاورزی	255008	3709627
۱۰	چاه گرداب	253884	3708454	۲۲	چ پشت بازار	253083	3708332
۱۱	چشمه گلستان (سپاه)	254066	3707855	۲۳	چ شورا	255477	3709342
۱۲	چشمه گلستان (دانشگاه)	254168	3708115	-	-	-	-

اطلاعات و آمار مربوط به عناصر شیمیایی موجود در آب که شامل پارامترهای از جمله pH، سختی کل (TH)، هدایت الکتریکی (EC)، مواد جامد محلول (TDS)، سولفات (SO_4)، کلرو (Cl)، نیتریت (NO_2)، نیترات (NO_3) می‌باشند (کلیه عناصر اندازه‌گیری شده توسط آزمایشگاه سازمان آب و فاضلاب (شهری) شهرستان خرم‌آباد). داده‌های این گروه از سال ۹۲-۱۳۸۱ در یک برهه زمانی بلند مدت هستند. داده‌های این گروه به صورت فصلی در چهار فصل بهار، تابستان، پاییز و زمستان اندازه‌گیری شده اند (۱۴) اند (داده‌ها به تفکیک سال در نرم‌افزار Excel ثبت گردید. بعد از انجام این کار در هر یک از چاه‌ها و چشمه‌ها میانگین هر عنصر محاسبه و ثبت شد. برای تحلیل داده‌ها با توجه به ماهیت پژوهش روش‌های مختلفی از جمله مقایسه‌ی داده‌ها با سه استاندارد سازمان بهداشت جهانی (WHO)، سازمان محیط زیست آمریکا (EPA) و سازمان ملی ایران همچنین تحلیل و پهنه‌بندی اطلاعات منابع آبی با استفاده از نرم‌افزار سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) می‌باشد. در این پژوهش برای اینکه کیفیت آب هر چاه و چشمه که آب شرب شهر از آن تأمین می‌شود به عبارتی آلودگی هر منبع اندازه‌گیری شده و چند روش برای سنجیدن مورد استفاده شده است. با توجه به عدم وجود آب خالص در طبیعت و همراه بودن آن با یکسری مواد، عناصر و ناخالصی‌ها (برخی مفید و لازم برخی مضر و خطرناک)، کشورهای مختلف استانداردهای را برای استفاده از آب برای مصارف مختلف و شرب در نظر می‌گیرند (انتظاری و همکاران، ۱۳۹۲). در این تحقیق از میان این استانداردها سه نوع استاندارد را انتخاب شده است که عبارتند از: استاندارد ملی، استاندارد سازمان بهداشت جهانی (WHO) و سازمان محیط‌زیست آمریکا (EPA) و به‌عنوان شاخص سنجش آلودگی مد نظر قرار داده و مقدار هر عنصر (شیمیایی) اندازه‌گیری شده هر چاه و چشمه را با آن مقایسه و میزان آلودگی و پاک بودن، به عبارتی دیگر کیفیت هر منبع را مورد سنجش قرار گرفت. جدول زیر مقادیر هر یک از عناصر را در هر یک از استانداردها نشان می‌دهد.

جدول ۲: پارامترها و عناصر شیمیایی موجود در آب شرب

واحد اندازه‌گیری	استاندارد (EPA)		استاندارد (WHO)		استاندارد ملی		استاندارد پارامتر	ردیف
	حد مجاز	حد مطلوب	حد مجاز	حد مطلوب	حد مجاز	حد مطلوب		
-	۷/۵-۸	۶/۵-۸	۶/۵-۹	۶/۵-۸	۶/۵-۹	۷/۵-۸/۵	ph	۱
Mg/l	۵۰۰	-	۵۰۰	-	۵۰۰	۱۵۰	TH	۲
Uhom/cm	-	-	-	-	۲۰۰۰	۱۵۰۰	EC	۳
Mg/l	۵۰۰	-	۱۵۰۰	۵۰۰	۱۵۰۰	۵۰۰	TDS	۴
Mg/l	۲۵۰	-	۲۵۰	۵۰	۴۰۰	۲۵۰	SO_4	۵
Mg/l	۲۵۰	-	۶۰۰	۲۰۰	۴۰۰	۲۵۰	Cl	۶
Mg/l	۱۰	-	۵۰	-	۵۰	-	NO_2	۷
Mg/l	۱	-	-	-	۳	-	NO_3	۸

در نرم‌افزار سیستم اطلاعات جغرافیایی (GIS) از طریق روش‌های درون‌یابی جبری یا قطعی، روش‌های درون‌یابی زمین‌آماری، روش ^۱IDW، روش کریجینگ^۲، روش اسپلاین^۳ (Bob, Booth (2000)، Watson, D.F (1985)، قهرودی تالی، ۱۳۸۴). به تهیه و تولید نقشه هر یک از پارامترها و عناصر شیمیایی موجود در هر یک از چاه‌ها و چشمه‌های تأمین‌کننده آب شرب پرداخته سپس به مقایسه مقدار هر عنصر و پارامتر با مقادیر بیان شده توسط سازمان ملی ایران، سازمان بهداشت جهانی (who)، سازمان محیط‌زیست آمریکا (EPA) پرداخته شد که میزان آلودگی هر منبع مشخص شود.

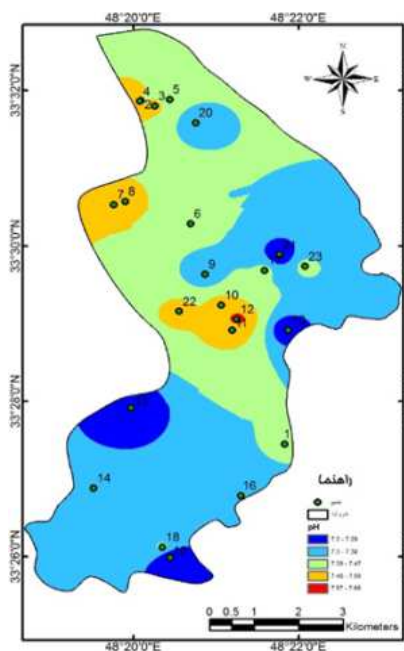
یافته‌های تحقیق

در فصل بهار pH تمامی چاه‌ها و چشمه‌های مورد مطالعه در محدوده مطلوب و حداکثر مجاز استاندارد ملی، سازمان بهداشت جهانی (who)، و سازمان محیط‌زیست آمریکا (EPA) (جدول ۲) می‌باشد. بالاترین pH مربوط به چشمه گلستان سپاه که مقدار آن ۷/۷ و کمترین مقدار مربوط به چاه شورا ۷/۱ بوده است (شکل ۳). در فصل تابستان pH چاه‌ها و چشمه‌ها مورد مطالعه در محدوده مطلوب و حداکثر مجاز استانداردهای مورد نظر (جدول ۲) می‌باشد. بالاترین میزان آن در این فصل مربوط به چاه شماره (۳) دره گرم و کمترین میزان آن مربوط به چاه شماره (۲) گلدشت، چاه جلب سیاحان و چاه جهاد کشاورزی می‌باشد (شکل ۴). در فصل پاییز pH در هیچ یک از چاه‌ها و چشمه‌های مورد مطالعه، بالاتر از حد مطلوب و مجاز استانداردهای (جدول ۲) نیست. بیشترین مقدار pH در این فصل مربوط به چاه شماره (۱) گلدشت و چاه جلب سیاحان است که ۷/۸ بوده و کمترین مقدار مربوط به چاه شماره (۳) دره گرم، چاه شماره (۱) دره گرم، چاه حکمت و چاه جهاد کشاورزی می‌باشد که مقدار آن ۷/۳ بوده است (شکل ۵). در فصل زمستان pH در هیچ یک از چاه‌ها و چشمه‌ها بالاتر از محدوده مطلوب و مجاز استانداردها (جدول ۲) نیست. بیشترین مقدار pH در این فصل در چاه پشت بازار ۷/۹ و کمترین مقدار در چاه گلستان سپاه ۷/۳ بوده است (شکل ۶).

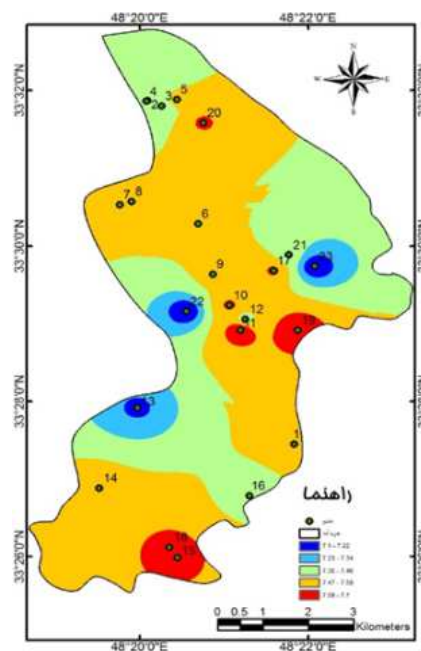
^۱- این روش بر این فرض استوار است که تأثیر پدیده مورد نظر با افزایش مسافت کاهش می‌یابد به بیان دیگر پدیده پیوسته در نقاط اندازه‌گیری نشده، بیشترین شباهت را به نزدیک‌ترین نقاط برداشت شده دارد، لذا برای تخمین نقاط مجهول، نمونه‌های اطراف باید مشارکت بیشتری نسبت به آن‌هایی که در فاصله دورتر قرار دارند، داشته باشند (قهرودی تالی، ۱۳۸۴).

^۲- مدل کریجینگ در حالت کلی شبیه مدل IDW یعنی به شرح زیر است؛ که در آن مقدار اندازه‌گیری شده در موقعیت نام است و z_i و z_j وزن مقدار اندازه‌گیری شده در موقعیت نام است. کموقعیت پیش‌بینی و N تعداد نقاط اندازه‌گیری شده یا معلوم می‌باشد. در مدل IDW، فقط تابعی از فاصله‌ی می‌باشد اما در مدل کریجینگ وزن نه فقط تابع فاصله بین نقاط مشاهده شده و پیش‌بینی شده است بلکه در ساختار فضایی نقاط نیز وابسته است؛ به این دلیل درون‌یابی کریجینگ از مدل‌های درون‌یابی زمین‌آمار است. اساس مدل کریجینگ بر نظریه متغیر ناحیه‌ای است

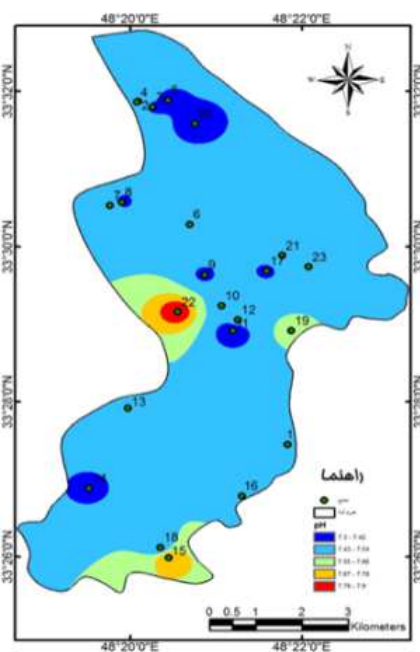
^۳- توابع درون‌یابی اسپلاین، معادله‌های ریاضی قطعه‌ای هستند که بر یک گروه کوچک از نقاط پردازش داده می‌شوند. درحالی‌که پیوستگی بین منحنی‌ها نیز حفظ می‌شود. به عبارت دیگر، با اسپلاین می‌توان حتی فقط بر روی بخشی از داده‌ها عمل هموارسازی را انجام دهیم و پیوستگی بین منحنی را نیز حفظ کنیم.

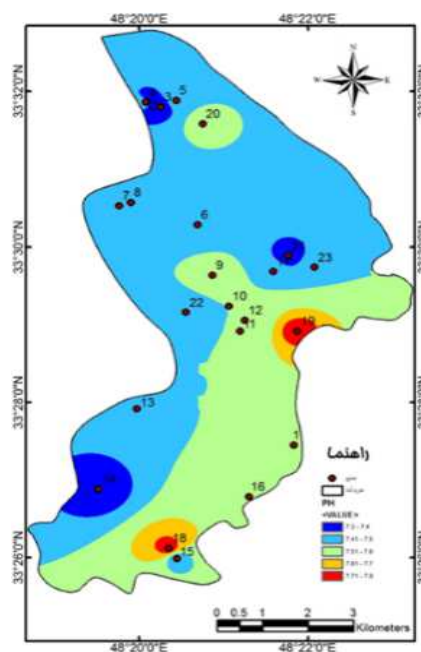
شکل ۴: تغییرات PH چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل تابستان

شکل ۳: تغییرات PH چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل بهار

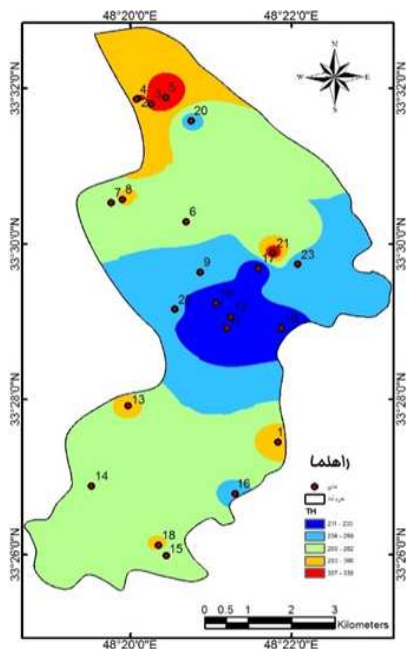
شکل ۶: تغییرات PH چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل زمستان

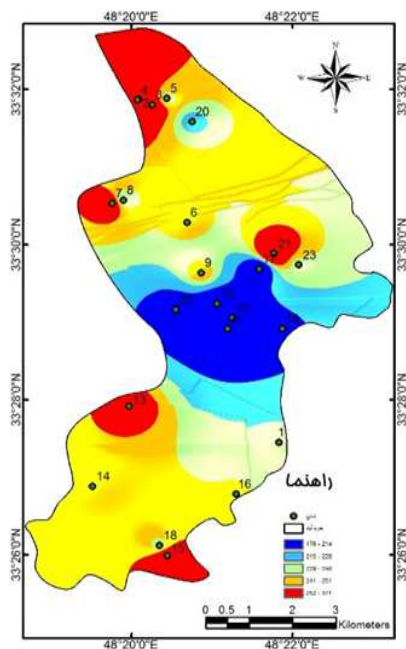
شکل ۵: تغییرات PH چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل پاییز

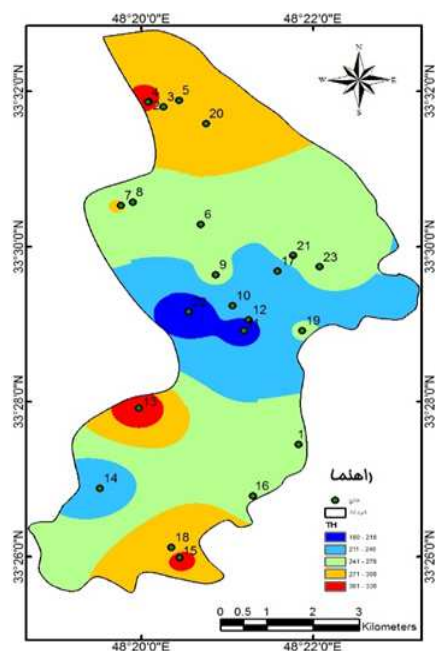
میزان پارامتر سختی کل (TH) در فصل بهار (شکل ۷)، فصل تابستان (شکل ۸)، فصل پاییز (شکل ۹)، فصل زمستان (شکل ۱۰)، آورده شده است. در کلیه چاه ها و چشمه های مورد مطالعه بالاتر از حد مطلوب استاندارد ملی ایران و استاندارد سازمان بهداشت جهانی (WHO) است، اما مقدار آن از حداکثر مجاز هر سه استاندارد (جدول ۲) در تمامی فصول پایین تر است. بیشترین مقدار TH فصل بهار به چاه جهاد کشاورزی 311 mg/l و کمترین مقدار آن مربوط به چشمه مطهری 176 mg/l بوده و در فصل تابستان بیشترین مقدار این پارامتر مربوط به چاه شماره (۲) دره گرم 319 mg/l و کمترین مقدار، مربوط به چشمه گلستان سپاه 152 mg/l بوده و همچنین در فصل پاییز بیشترین مقدار پارامتر مربوط به چاه شماره (۳) دره گرم که مقدار آن 336 mg/l و کمترین مقدار مربوط به چشمه مطهری 117 mg/l بوده است. در فصل زمستان بیشترین مقدار پارامتر در چاه شماره (۳) دره گرم که مقدار آن 334 mg/l و کمترین مقدار آن در چاه پشت بازار 180 mg/l بوده است.

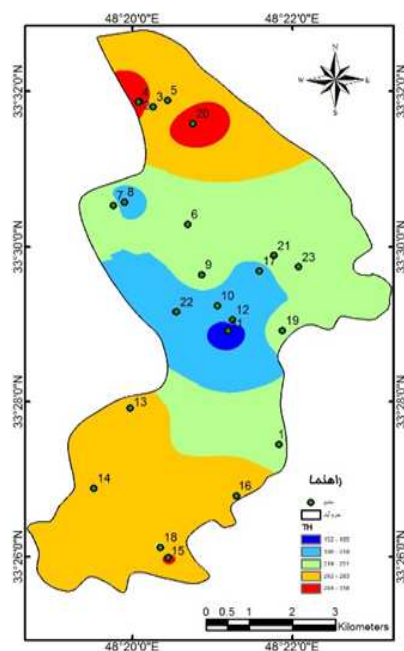
شکل ۸: تغییرات TH چاهها و چشمهها در فصل تابستان

شکل ۷: تغییرات TH چاهها و چشمهها در فصل بهار

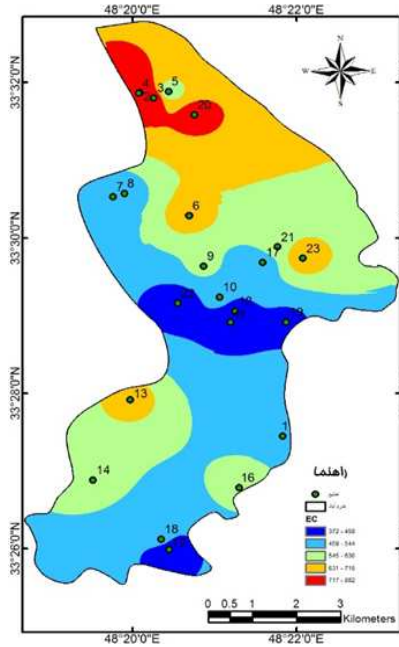

شکل ۱۰: تغییرات TH چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل زمستان

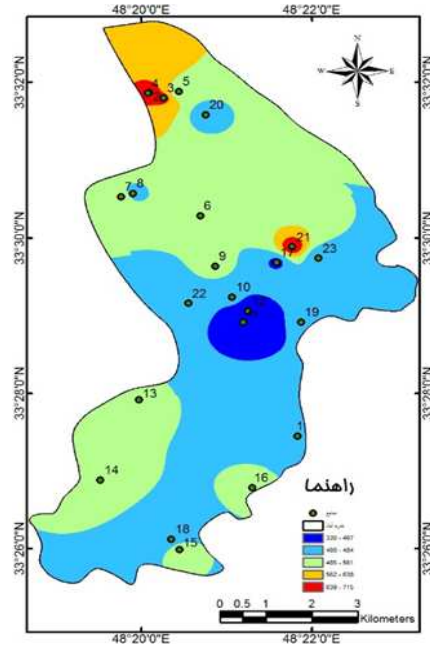

شکل ۹: تغییرات TH چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل پاییز

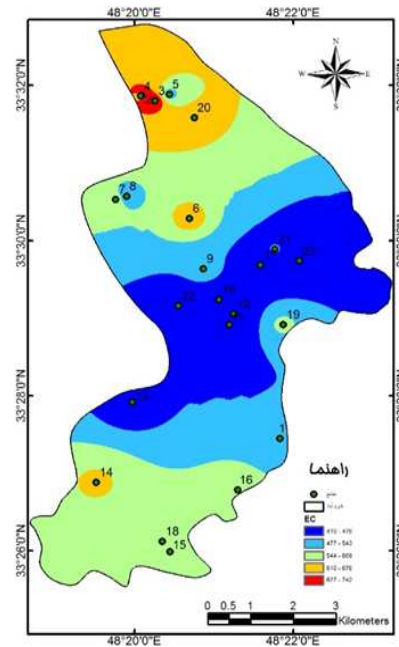
میزان پارامتر هدایت الکتریکی (EC) در فصل بهار (شکل ۱۱)، فصل تابستان (شکل ۱۲)، فصل پاییز (شکل ۱۳) و فصل زمستان (شکل ۱۴)، آورده شده است. در کلیه چاه‌ها و چشمه‌های مورد مطالعه پایین‌تر از محدوده مطلوب و حداکثر مجاز هر سه استاندارد مورد نظر (جدول ۲) می‌باشد. در فصل بهار بیشترین میزان پارامتر EC مربوط به چاه جهاد کشاورزی 715 uhom/cm کمترین مقدار آن در چشمه مطهری 330 uhom/cm و در فصل تابستان بیشترین مقدار پارامتر در چاه شماره (۱) دره گرم 803 uhom/cm کمترین مقدار آن در چاه پشت بازار 372 uhom/cm بوده است. در فصل پاییز بیشترین مقدار پارامتر در چاه شماره (۲) دره گرم 719 uhom/cm و کمترین مقدار آن در چاه شماره (۵) دره گرم 408 uhom/cm در فصل زمستان بیشترین مقدار پارامتر فوق مربوط به چاه شماره (۳) دره گرم 747 uhom/cm کمترین مقدار آن مربوط به چشمه مطهری 410 uhom/cm بوده است.

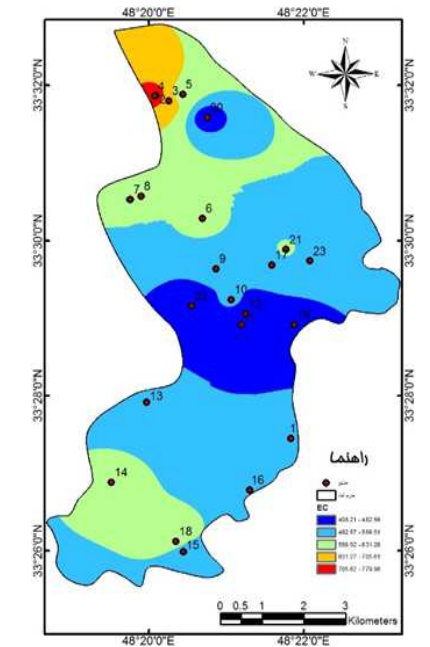
شکل ۱۲: تغییرات EC چاهها و چشمهها در فصل تابستان

شکل ۱۱: تغییرات EC چاهها و چشمهها در فصل بهار

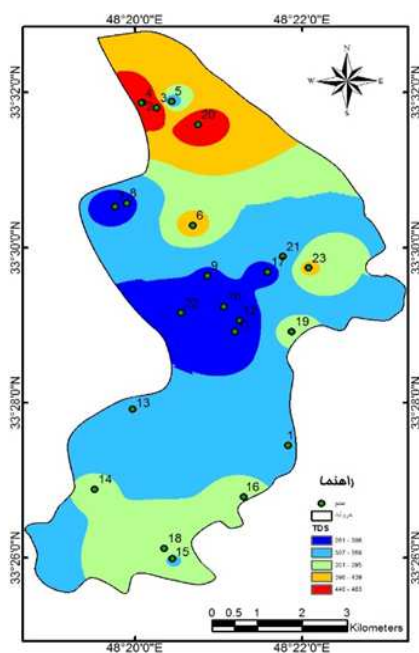

شکل ۱۴: تغییرات EC چاهها و چشمهها در فصل زمستان

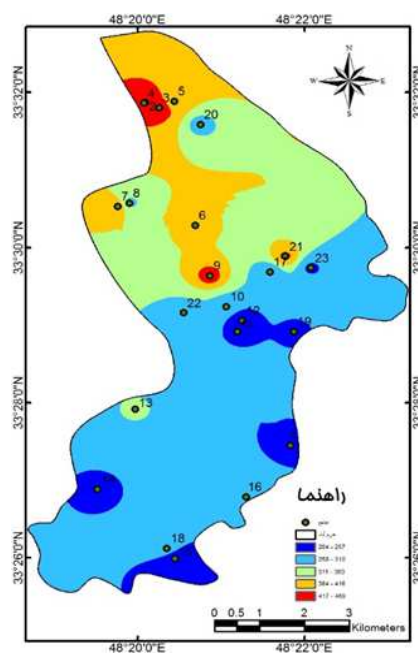

شکل ۱۳: تغییرات EC چاهها و چشمهها در فصل پاییز

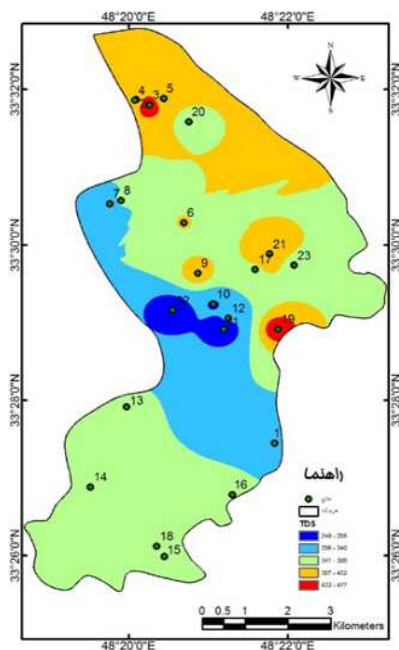
میزان پارامتر TDS در فصل بهار (شکل ۱۵)، در فصل تابستان (شکل ۱۶)، در فصل پاییز (شکل ۱۷)، در فصل زمستان (شکل ۱۸) آورده شده است. در تمامی چاه‌ها و چشمه‌ها پایین‌تر از حد مطلوب و حداکثر مجاز استاندارد ملی ایران، سازمان بهداشت جهانی (WHO)، و سازمان محیط‌زیست آمریکا (EPA)، طبق جدول ۲ می‌باشد. در فصل بهار بیشترین مقدار مربوط به چاه شماره (۱) دره گرم 469 mg/l کمترین مقدار آن مربوط به چاه شماره (۲) گلدشت 204 mg/l و در فصل تابستان بیشترین مقدار پارامتر فوق مربوط به چاه شماره (۵) دره گرم 481 mg/l کمترین مقدار آن مربوط به چشمه گلستان سپاه 261 mg/l بوده همچنین در فصل پاییز بیشترین میزان پارامتر TDS در چاه شماره (۲) دره گرم 488 mg/l کمترین مقدار آن مربوط به چاه پشت بازار 258 mg/l و در فصل زمستان بیشترین مقدار پارامتر فوق مربوط به چاه شماره (۱) دره گرم 478 mg/l کمترین مقدار آن مربوط به چاه پشت بازار 249 mg/l بوده است.

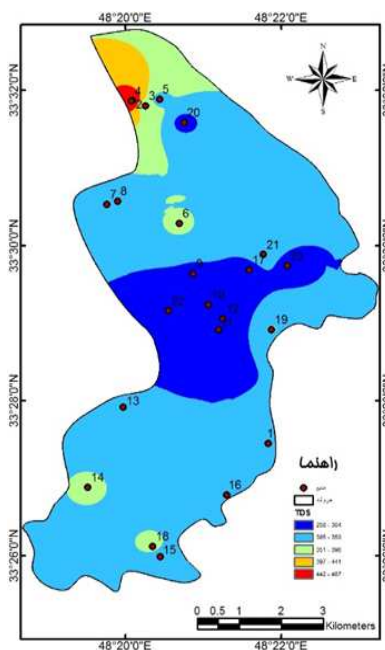
شکل ۱۶: تغییرات TDS چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل تابستان

شکل ۱۵: تغییرات TDS چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل بهار

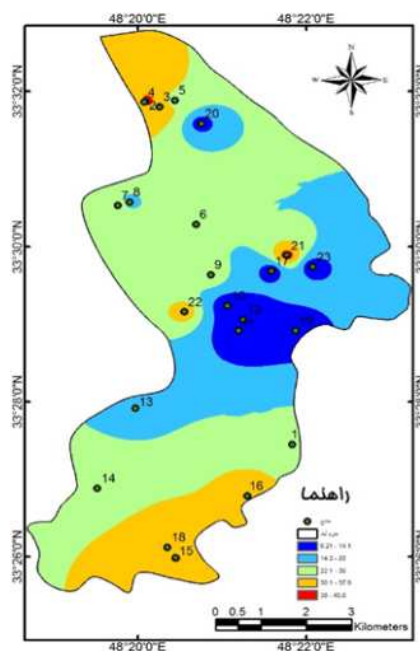
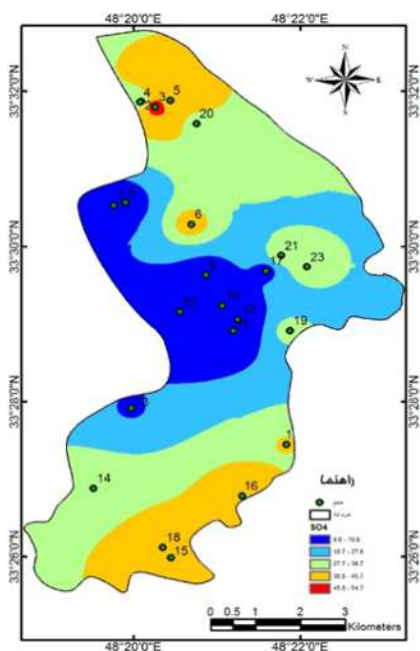
شکل ۱۸: تغییرات TDS چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل زمستان

شکل ۱۷: تغییرات TDS چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل پاییز

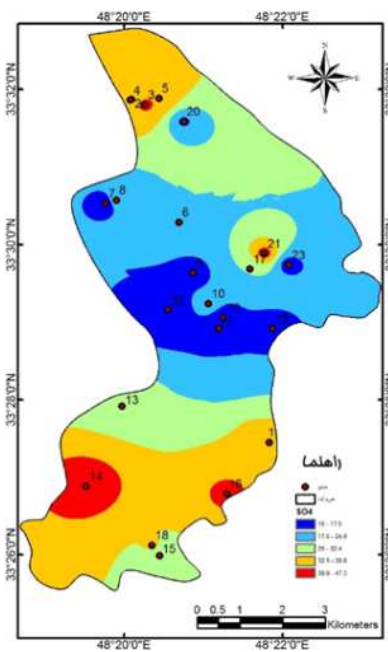
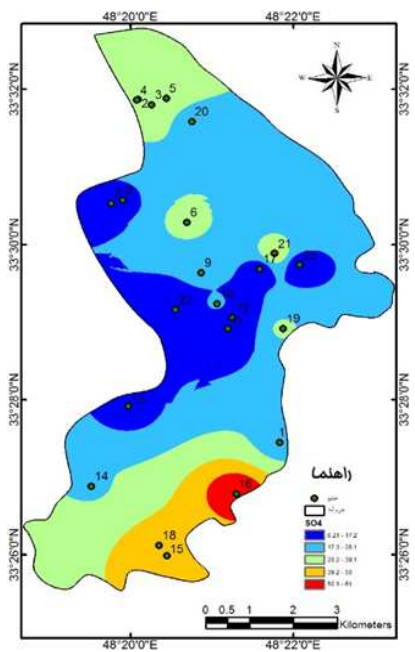
میزان عنصر سولفات (SO_4) در فصل بهار (شکل ۱۹)، در فصل تابستان (شکل ۲۰)، در فصل پاییز (شکل ۲۱) و در فصل زمستان (شکل ۲۲) آورده شده است. در کلیه چاه‌ها و چشمه‌های مورد مطالعه پایین‌تر از حد مطلوب و مجاز استانداردهای مورد نظر (جدول ۲) می‌باشد. در فصل بهار بیشترین مقدار غلظت عنصر فوق مربوط به چاه شمشماره (ه گرم $48/5 \text{ mg/l}$ کمترین مقدار مربوط به چشمه گلگلستان (نشگاه) $6/2 \text{ mg/l}$ ، بیشترین مقدار در فصل پاییز در چاه حکمت $47/3 \text{ mg/l}$ کمترین میزان عنصر در چاه پشت بازار 10 mg/l بوده است. در فصل تابستان، در تمامی چاه‌ها و چشمه‌های مورد مطالعه، این عنصر پایین‌تر از حد مطلوب و مجاز استانداردهای مورد نظر (جدول ۲) می‌باشد، در چاه شماره (۱) دره گرم که میزان عنصر فوق از حد مطلوب سازمان محیط‌زیست آمریکا (A) بیشتر می‌باشد. بیشترین مقدار عنصر SO_4 در چاه شمار شماره (ره گرم کمترین مقدار آن در چشمه گلگلستان (گاه) $9/6 \text{ mg/l}$ بوده است. در فصل زمستان (شکل ۲۲)، در تمامی چاه‌ها و چشمه‌ها پایین‌تر از حد مطلوب و مجاز استانداردها (جدول ۲) می‌باشد، در چاه شماره (لدشت که مقدار آن بالاتر از حد مطلوب استاندارد سازمان محیط‌زیست آمریکا (می‌اشد). بیشترین مقدار عنصر فوق در این چاه 61 mg/l ، کمترین مقدار آن در چاه پشت بازار 8 mg/l بوده است.

شکل ۲۰: تغییرات SO_4 چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل تابستان

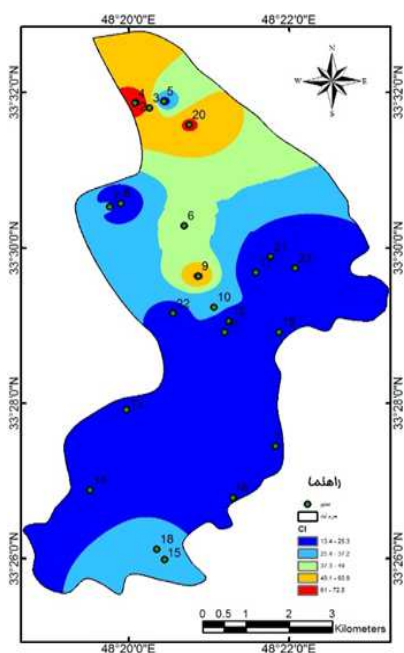
شکل ۱۹: تغییرات SO_4 چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل بهار

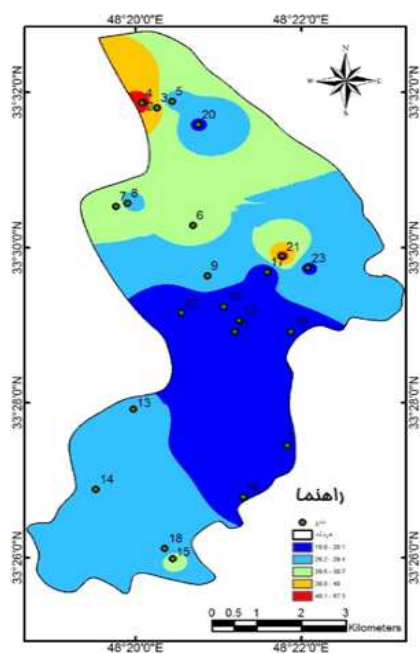
شکل ۲۲: تغییرات SO_4 چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل زمستان

شکل ۲۱: تغییرات SO_4 چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل پاییز

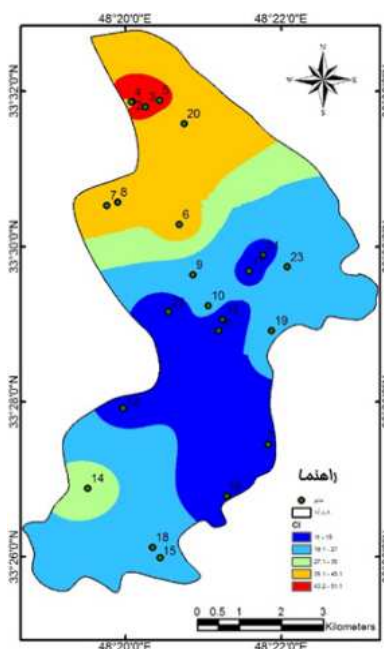
در فصل بهار (شکل ۲۳) مقدار Cl در کلیه چاه‌ها و چشمه‌های مورد مطالعه پایین‌تر از حد مطلوب و مجاز است. در جدول ۲ می‌باشد، در چاه شماره (۲) دره گرم از حد مطلوب سازمان محیط‌زیست آمریکا (EPA) بالاتر است. در این فصل بیشترین میزان غلظت مربوط به چاه فوق $8/60 \text{ mg/l}$ کمترین مقدار مربوط به چشمه گلستان (سپاه) بوده است. در فصل تابستان (شکل ۲۴)، میزان غلظت عنصر فوق در کلیه چاه‌ها و چشمه‌های مورد مطالعه پایین‌تر از حد مطلوب و مجاز است. در چاه شماره ۲ می‌باشد، در چاه شماره (۱) و (۲) و (۵) دره گرم و چاه اتکا بالاتر از حد مطلوب استاندارد سازمان محیط‌زیست آمریکا (EPA) است. بیشترین مقدار عنصر Cl در این فصل در چاه شماره (۳) دره گرم $8/73 \text{ mg/l}$ کمترین مقدار آن در چاه شماره (۱) فلک الدین می‌باشد. در فصل پاییز (شکل ۲۵)، مقدار عنصر Cl در تمامی چاه‌ها و چشمه‌های مورد مطالعه پایین‌تر از حد مطلوب و مجاز است. در چاه شماره (۱)، (۲) و (۳) دره گرم بالاتر از حد مطلوب استاندارد سازمان محیط‌زیست آمریکا (EPA) است. بیشترین مقدار این عنصر در این فصل در چاه شماره (۲) دره گرم 175 mg/l کمترین مقدار آن در چاه شورا $6/10 \text{ mg/l}$ است. در فصل زمستان (شکل ۲۶)، در تمامی منابع آب مورد مطالعه جدول ۱، پایین‌تر از حد مطلوب و مجاز است. در چاه شماره ۲ می‌باشد، اما در چاه شماره (۳) دره گرم مقدار آن بالاتر از حد مطلوب استاندارد سازمان محیط‌زیست آمریکا (EPA) است. بیشترین مقدار این عنصر در چاه فوق $5/52 \text{ mg/l}$ کمترین مقدار در چاه شماره (۳) گلدشت 11 mg/l است.

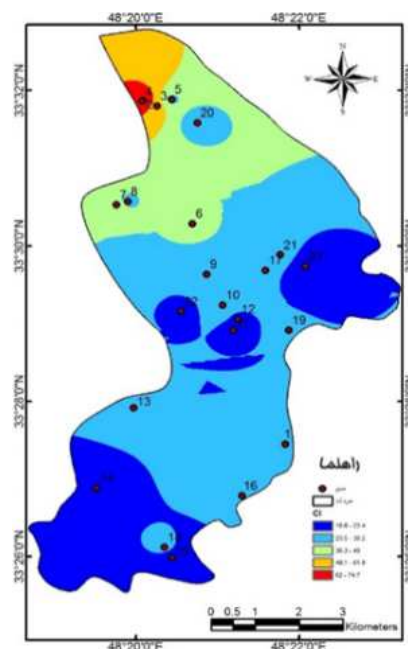
شکل ۲۴: تغییرات Cl چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل تابستان

شکل ۲۳: تغییرات Cl چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل بهار

شکل ۲۶: تغییرات Cl چاهها و چشمه‌ها در فصل زمستان

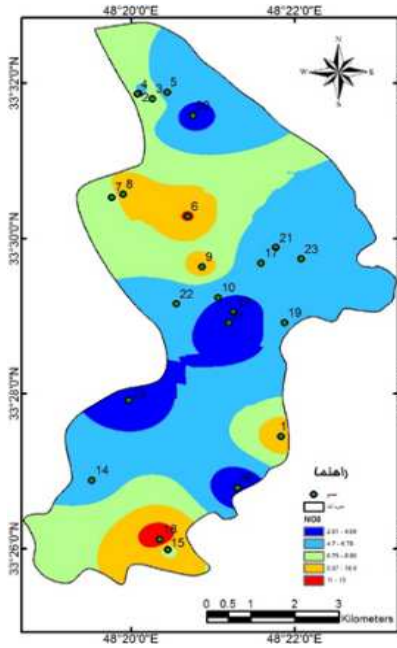

شکل ۲۵: تغییرات Cl چاهها و چشمه‌ها در فصل پاییز

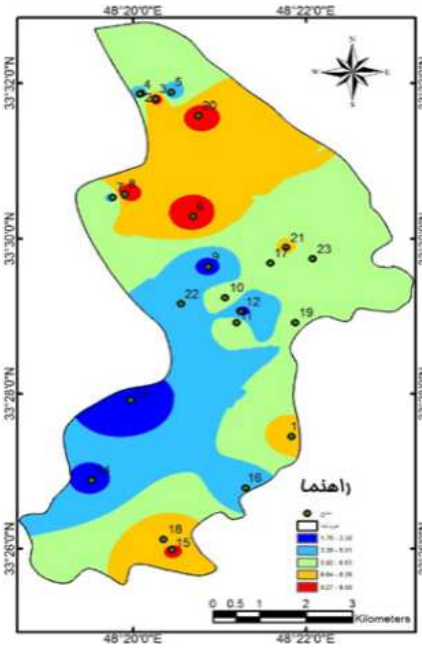
میزان NO_3 در فصل بهار (شکل ۲۷)، در تمامی منابع مورد مطالعه (جدول ۱)، پایین تر از حد مجاز استاندارد ملی ایران و حد مطلوب و مجاز سازمان بهداشت جهانی (O) و پایین تر از حد مجاز سازمان محیط زیست آمریکا (A) بر طبق (جدول ۲) می باشد. میزان این عنصر در کلیه منابع بالاتر از حد مطلوب سازمان EPA آمریکاست. بیشترین میزان این عنصر در این فصل در چاه شماره (۱) دره گرم $9/9 \text{ mg/l}$ ، کمترین مقدار آن در چاه ارم $1/7 \text{ mg/l}$ بوده است. در فصل تابستان (شکل ۲۸)، در تمامی منابع مورد مطالعه (جدول ۱)، پایین تر از حد مجاز استاندارد ملی و حد مطلوب و مجاز سازمان بهداشت جهانی می باشد، در چاه پشته حسین آباد، چاه شماره (ه) گرم، چاه میدان تیر، چاه شماره (ک) الدین، چاه اتکا و چاه شماره (دشت) بالاتر از حد مجاز سازمان محیط زیست آمریکا (A) است، همچنین در کلیه منابع بالاتر از حد مطلوب (A) می باشد. بیشترین مقدار این عنصر در این فصل در چاه شماره (دشت)، کمترین مقدار آن در چاه شماره (ه) گرم و چشمه گلستان (سپاه) بوده است. عنصر فوق در فصل پاییز (شکل ۲۹)، در تمامی منابع مورد مطالعه (جدول ۱)، پایین تر از حد مجاز استاندارد ملی و حد مجاز و مطلوب بهداشت جهانی و حد مجاز (EPA) می باشد، در چاه شماره (ه) گرم و چاه شماره (۱) گلدشت از حد مجاز استاندارد (A) بالاتر است، در کلیه منابع از حد مطلوب استاندارد (EPA) بالاتر هستند. بیشترین میزان این عنصر در چاه شماره (ه) گرم $28/8 \text{ mg/l}$ ، کمترین مقدار آن در چاه پشت بازار $1/3 \text{ mg/l}$ بوده است. در فصل زمستان (شکل ۳۰)، در تمامی چاهها و چشمه های مورد مطالعه (جدول ۱)، پایین تر از حد مجاز استاندارد ملی و حد مطلوب و مجاز استاندارد بهداشت جهانی (O) می باشد، در چاه پشته حسین آباد، چاه شماره (۱) و (و) گرم، میدان تیر، چاه شماره (ک) الدین، چاه اتکا، چاه حکمت و چاه شورا بالاتر از حد مجاز استاندارد (A) هستند، میزان این عنصر در

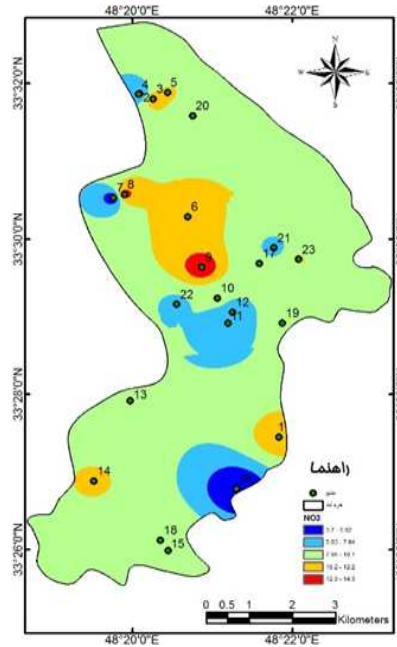
کلیه چاه‌ها بالاتر از حد مطلوب استاندارد (EPA) می‌باشد. بیشترین مقدار عنصر فوق در این فصل مربوط به چاه اتکا ۱۴/۳ mg/l، کمترین میزان مربوط به چاه شماره (۲) فلک الدین ۴ mg/l بوده است.

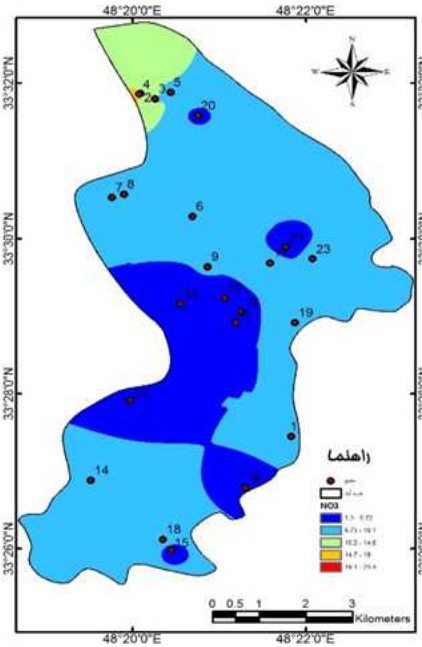
شکل ۲۸: تغییرات NO_3^- چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل تابستان

شکل ۲۷: تغییرات NO_3^- چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل بهار

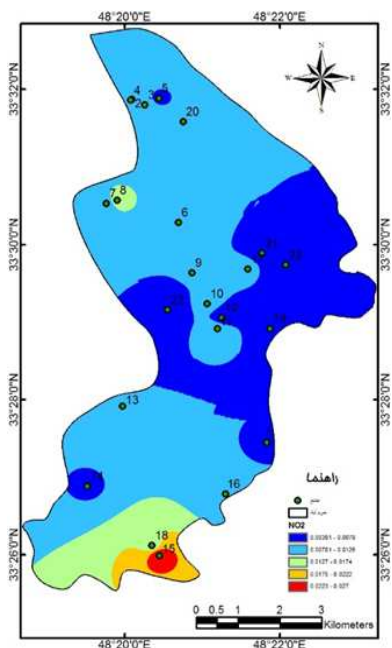

شکل ۳۰: تغییرات NO_3^- چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل زمستان

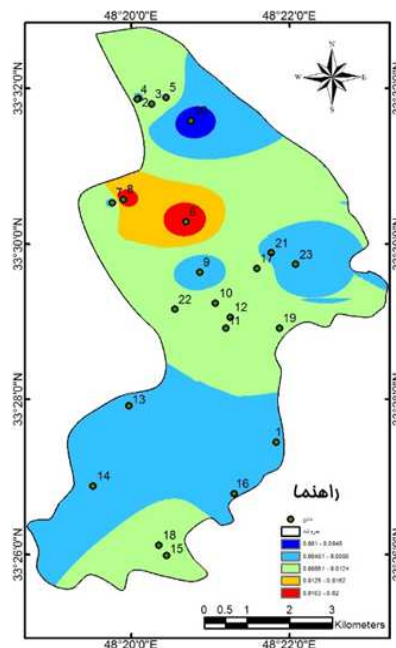

شکل ۲۹: تغییرات NO_3^- چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل پاییز

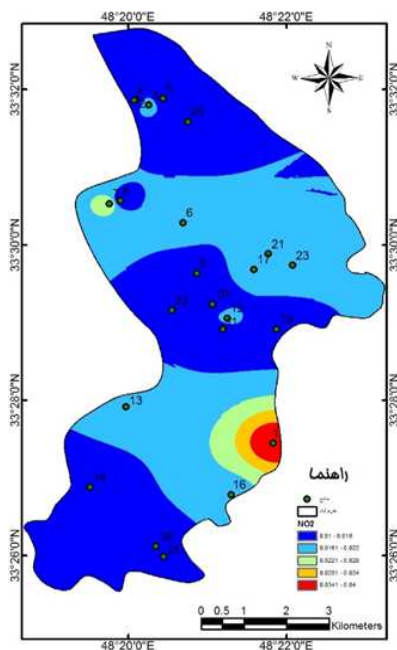
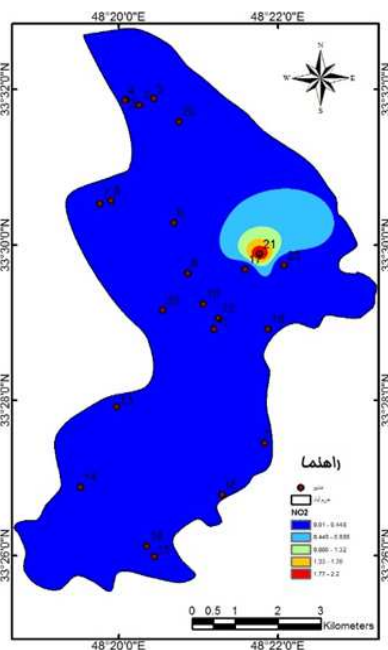
مقدار نیتريت در فصل بهار (شکل ۳۱)، در فصل تابستان (شکل ۳۲)، در فصل پاییز (شکل ۳۳)، در فصل زمستان (شکل ۳۴)، در تمامی چاه‌ها و چشمه‌های مورد مطالعه (جدول ۱)، پایین تر از حد مجاز و مطلوب استانداردها (جدول ۲) می‌باشد. در فصل پاییز در چاه جهاد کشاورزی میزان غلظت عنصر فوق بالاتر از حد مطلوب و مجاز هر سه استاندارد (جدول ۲) می‌باشد. بیشترین میزان عنصر نیتريت در فصل بهار در چاه میدان تیر و چاه شماره (۱) فلک الدین 0.02 mg/l کمترین مقدار آن در چاه شماره (۵) دره گرم که مقدار آن 0.001 mg/l بوده است. بیشترین مقدار عنصر فوق در فصل تابستان در چاه میدان تیر، چاه شماره (۱) دره گرم، چشمه گلستان (سپاه)، کمترین مقدار آن در چاه شورا که میزان آن 0.03 mg/l بوده است. در فصل پاییز بیشترین مقدار عنصر نیتريت در چاه جهاد کشاورزی $2/2 \text{ mg/l}$ کمترین آن در چاه پشته حسین آباد، میدان تیر، چاه شماره (۱) فلک الدین، چاه گلستان (سپاه)، چاه گلستان (دانشگاه)، چاه حکمت، چاه شماره (۲) گلدشت، چشمه مطهری، چاه شماره (۱) گلدشت که مقدار آنها 0.01 mg/l است. بیشترین مقدار عنصر فوق در فصل زمستان در چاه پشته حسین آباد 0.04 mg/l کمترین مقدار آن مربوط به چاه شماره (۱) فلک الدین، چاه شماره (۴) دره گرم، چاه اتکا، چاه گرداب، چاه گلستان (سپاه)، چاه حکمت، چاه شماره (۲) گلدشت، چاه جلب سیاحان، چاه شماره (۵) دره گرم که مقدار آنها 0.01 mg/l می‌باشد.

شکل ۳۲: تغییرات NO_2^- چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل تابستان

شکل ۳۱: تغییرات NO_2^- چاه‌ها و چشمه‌ها در فصل بهار

شکل ۳۴: تغییرات NO_3^- چاهها و چشمه‌ها در فصل زمستانشکل ۳۳: تغییرات NO_3^- چاهها و چشمه‌ها در فصل پاییز

بحث و نتایج

PH تمامی چاهها و چشمه‌ها در محدوده مطلوب و مجاز استانداردها بوده است. میزان پارامتر سختی کل (TH) در کلیه فصول در کلیه چاهها و چشمه‌های مورد مطالعه بالاتر از حد مطلوب استاندارد ملی ایران و استاندارد سازمان بهداشت جهانی (WHO) است، اما مقدار آن از حداکثر مجاز هر سه استاندارد در تمامی فصول پایین‌تر است. عوارض ناشی از بالا بودن سختی کل بیماری‌های کلیوی، قلبی عروقی، سرطان‌های مری و معده، افزایش فشار خون (۱۰) و نیز بیماری‌های آرترواسکروزیس و مرگ‌های ناگهانی (۲۰)، و سنگ سازی در کلیه و مثانه در افراد حساس می‌باشد (۱۱). مقدار هدایت الکتریکی در کلیه چاهها و چشمه‌ها در تمامی فصول پایین‌تر از حد مطلوب و حداکثر مجاز و مقدار مواد جامد محلول (TDS) در تمامی فصول در کلیه چاهها و چشمه‌ها ی منطقه مورد مطالعه پایین‌تر از حد مطلوب و حداکثر مجاز استانداردهای مورد نظر می‌باشد. طبق تحقیقات انجام شده مشخص شد که مقدار سولفات (SO_4) در تمام فصول در کلیه منابع مورد مطالعه پایین‌تر از حد مطلوب و مجاز استانداردها می‌باشد و مقدار کلکرو (O) در تمامی چاهها و چشمه‌ها پایین‌تر از حد مطلوب و مجاز استانداردهاست ولی در فصل بهار در چاه شماره (ه) گرم از حد مطلوب سازمان محیط‌زیست آمریکا (A) بالاتر است. در فصل تابستان در چاه شماره (و) ((۵)) دره گرم و چاه اتکا بالاتر از حد مطلوب استاندارد سازمان محیط‌زیست آمریکا (A) است. در فصل پاییز میزان عنعنصر (I) در چاه شماره (۲) و (۳) دره گرم بالاتر از حد مطلوب استاندارد سازمان محیط‌زیست آمریکا (A) است. در فصل زمستان میزان عنصر فوق چاه شماره (ه) گرم مقدار آن بالاتر از حد مطلوب استاندارد سازمان محیط‌زیست آمریکا (A) است.

کلر باقیمانده هنگام ترکیب با مواد آلی موجود در آب، تشکیل ترکیباتی به نام تری هالو متالها را می‌دهد که امروزه سرطان‌زایی آنها به اثبات رسیده است. همچنین این آنیون باعث بروز سقط جنین، بیماری‌های چشمی و مغز و اعصاب می‌شود (۱۲۱). در تمام فصول میزان نیترات NO_3^- در کلیه منابع پایین‌تر از حد مجاز ملی ایران، و حد مطلوب و مجاز سازمان بهداشت جهانی (EPA) می‌باشد اما در کلیه منابع از حد مطلوب (EPA) بالاتر است. نیترات یکی از عوامل شیمیایی است که می‌تواند سلامت آب شرب را تحت تأثیر قرار دهد و باعث ایجاد عوارض و اثرات سوء بهداشتی برای مصرف کننده شود. نیترات به عنوان آخرین مرحله اکسیداسیون ترکیبات نیتروژن دار محسوب می‌شود، که عامل بیماری متهموگلوبین میا در نوزادان می‌باشد و احتمال تشکیل ترکیبات سرطان زایی نیتروزامین می‌باشد. غلظت بالای آن باعث سقط جنین در زنان می‌شود (۱۳). همچنین در تمامی فصول میزان نیتريت NO_2^- در کلیه چاه‌ها و چشمه‌های منطقه مورد مطالعه پایین‌تر از حد استانداردها بوده است فقط در فصل پاییز در چاه کشاورزی میزان غلظت عنصر فوق بالاتر از حد مطوب و مجاز همه استانداردها می‌باشد. اثرهای مضر بر سلامتی نیتريت همانند نیترات می‌باشد و نقش زیادی در سرطان‌زایی دارد. مطالعات متعددی در زمینه بررسی میزان عناصر شیمیایی موجود در آب شرب و حد استاندارد آنها و همچنین علل افزایش و کاهش این عناصر در آب آشامیدنی یک منطقه انجام شده است. مطالعه ای توسط سلیک^۱ (۲۰۰۶)، با بررسی های هیدروشیمیایی کیفیت آبهای زیرزمینی حوزه کاراسکایی در ترکیه نشان می‌دهد که آب زیرزمینی در حوزه بسیار تحت تاثیر شوری $-Na^+$ (Cl^-) تشکیلات نمکی و آبهای شور مزه ($Ca^{2+}, Mg^{2+}, SO_4^{2-}$) قرار دارد. فتاونی^۲ و همکاران (۲۰۰۸)، در مقاله ای به ارزیابی کیفیت آب زیرزمینی دشت آبی تریفا واقع در شمال شرق مراکش از نظر نیترات آمونیوم و آلودگی های باکتریولوژیکی از روش کریجینگ معمولی برای مطالعه و پهنه بندی نقشه کیفی آب های زیرزمینی استفاده نمودند. نوشادی و همکاران (۱۳۸۸)، به بررسی کیفیت آب شرب بندرعباس با استفاده از آنالیز خوشه ای و تحلیل عاملی پرداختند. در این تحقیق به منظور بررسی جنبه های کیفی آب شرب شهر بندر عباس تعداد ۱۸۰ نمونه از ۱۵ ایستگاه مناطق مختلف شهر بندر عباس در طی ۶ ماه سال ۱۳۸۶ جمع آوری پس از آزمایش تجزیه تحلیل شد. عسگری و همکاران (۱۳۸۸)، نیز به بررسی تغییرات مکانی کیفیت آب زیرزمینی دشت قزوین، با استفاده از تحلیل های زمین آماری و GIS پرداختند. هاشمی و همکاران (۱۳۸۹)، در مطالعه ای کیفیت آب زیرزمینی ۹ شهر استان اصفهان برای مصارف شرب را با استفاده از سیستم استنتاج فازی مورد ارزیابی قرار دادند. به نتایج ذیل دست یافتند، ارزیابی فازی سطح اطمینانی برای قابلیت پذیرش آب برای مصارف شرب با استفاده از حدود تعیین شده توسط سازمان های مختلف و نظر کارشناس کیفیت آب ارائه میدهد. این مطالعه با هدف بررسی پراکنش فضایی عناصر انجام شده و هدف بررسی علت آلودگی و یا منشاء آلودگی عناصر شیمیایی موجود در آب شرب نبوده است برای بررسی علل و عوامل آلودگی نیاز به مطالعه جامع‌تری در شبکه توزیع آب شهرستان خرم‌آباد می‌باشد.

¹- Celik

²-Fetouani et al

منابع و ماخذ:

- اسماعیل ساری، عباس (۱۳۸۱). آلاینده ها، بهداشت و استانداردها در محیط زیست. انتشارات نقش مهر.
- انتظاری، علیرضا، الهه اکبری و فاطمه میوانه (۱۳۹۲). بررسی کیفیت آب شرب استحصالی از منابع زیرزمینی بر بیماریهای انسانی دهه اخیر در دشت مشهد. نشریه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی. انتشارات دانشگاه فردوسی مشهد. سال سیزدهم؛ شماره ۳۱:ص ۱۷۲-۱۵۷.
- بدیعی نژاد، احمد، مهدی فرزاد کیا، میترا غلامی و احمد جنیدی جعفری (۱۳۹۳). بررسی کیفیت شیمیایی منابع آب شرب زیرزمینی دشت شیراز با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی. ماهنامه طب جنوب پژوهشکده زیست - پزشکی خلیج فارس. دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی بوشهر. سال هفدهم ؛ شماره سوم : ص ۳۵۸-۳۶۷.
- جودکی، علی (۱۳۸۹). طلای سرخ لرستان اقلیم لرستان و کشت زعفران (مطالعه موردی کرگه خرم آباد). چاپ اول. خرم آباد. نشر سیفا.
- عسگری، معصومه، ابوالفضل مساعدی، امیر احمد دهقانی و مهدی مفتاح حلقی (۱۳۸۸). «بررسی تغییرات مکانی کیفیت آب زیرزمینی بوسیله تحلیل های زمین آماری و سیستم اطلاعات جغرافیایی (مطالعه موردی دشت قزوین)»، کنفرانس بین المللی منابع آب. داده ها و اطلاعات اداره آب و فاضلاب شهری شهرستان خرم آباد.
- زارع، مریم، آزاده امین پور، مجید میر زاده، مهین آذر، زهرا تذکری، یدا... محرابی، ناصر کلانتری (۱۳۸۵). مقایسه تأثیر دو نوع آب آشامیدنی با درجه سختی متفاوت بر عناصر ادراری در مردان مبتلا به سنگ کلیه ای و غیر مبتلا. فصلنامه علوم و تغذیه و صنایع غذایی ایران. سال اول ؛ شماره ۳: ص ۱-۷.
- سلیمانی ساردو، مجتبی، عباسعلی ولی، رضا قضاوی، حمید رضا گرگاتی (۱۳۹۲). آنالیز و روند یابی پارامترهای کیفیت شیمیایی آب (چم انجیر). فصلنامه علمی پژوهشی مهندسی آبیاری و آب. سال سوم؛ شماره دوازدهم: ص ۹۵.
- قهرودی تالی، منیژه و محمدرضا ثروتی (۱۳۸۴). کاربرد GIS Metadata (GIS) در مدیریت یکپارچه ی نواحی ساحلی. مجله جغرافیا و توسعه ی ناحیه ای. شماره پنجم؛ پاییز و زمستان.
- کوشکی، اکرم، محمد علی یعقوبی، بهنام وشانی (۱۳۸۲). بررسی ارتباط بین آبهای آشامیدنی با میزان فشار خون افراد. مجله اسرار. سال دهم؛ شماره ۳: ص ۲۸-۲۳.
- گروه مهندسان سنگاب زاگرس (۱۳۹۲). گزارش ادامه مطالعات نیمه تفصیلی محدوده مطالعاتی خرم آباد (کد ۲۲۰۸). وزارت نیرو شرکت سهامی آب منطقه ای لرستان.
- لشنی زند، مهران، بهروز پروانه و مهین مرادی راد (۱۳۹۱). بررسی اثرات تغییرات بارش بر وضعیت کیفی آب رودخانه سراز جهت شرب و کشاورزی. فصلنامه جغرافیایی طبیعی. سال پنجم؛ شماره ۱۷: ص ۵۱-۶۲.
- محمدی، حامد، احمد رضا یزدانبخش، امیر شیخ محمدی، غلامرضا بنیادی نژاد، عبدالعظیم علی نژاد و قاسم قنبری (۱۳۹۰). بررسی غلظت نیتریت و نیترات در آب آشامیدنی مناطق تحت پوشش دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی در استان تهران. مجله تحقیقات نظام سلامت. سال هفتم؛ شماره ششم؛ ویژه نامه بهداشت: ص ۷۸۲.
- معروفی، ص، ور، بیات (۱۳۸۸). بررسی کیفیت شیمیایی آب رودخانه کرج. پنجمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری ایران؛ ص ۱۳.
- نخعی، محمد و میثم ودیعی (۱۳۹۱). ارزیابی کیفیت آب شرب درگز با استفاده روش تحلیل سلسله مراتبی در محیط سیستم اطلاعات جغرافیایی. مجله پژوهشی آب ایران. سال ششم ؛ شماره یازدهم: ص ۱۲۱-۱۱۵.

نوشادی، مسعود، علی آذر پیکان و احمد نوحه گر (۱۳۸۸)، «بررسی کیفیت آب شرب بندر عباس با استفاده از آنالیز خوشه ای و تحلیل عاملی»، مجله پژوهش آب ایران، سال سوم، شماره ۵.

هاشمی، سیدابراهیم، سید فرهاد موسوی، سید محمود طاهری، عباس قره چاهی (۱۳۸۹)، «ارزیابی کیفیت آب زیرزمینی ۹ شهر استان اصفهان برای مصارف شرب با استفاده از سیستم استنتاج فازی»، مجله تحقیقات آب ایران، سال ششم، شماره ۳.

Zhu, Y., Y. Wu and S. Drake, 2004, A Survey: Obstacles and Strategies for the development of Ground- Water Resources in arid inland river basins of western china, Journal of Arid Environments, volume 59, Issue 2 .

Celik M. And T. Yardarm, 2006. Hydrochemical evaluation of Ground Water quality in the cavscayi Basin sungurrlu – corum, Turkey, Journal: Environmental Geology, volume 50, Number 3 .

Fetouani , M. Sbaa, M. Vanclooster, B. Bendra, 2008. Assessing ground water quality in the irrigated plainof Triffa (northeast Morocco), Agricultural Water Management 9 5 .

Bob, Booth (2000). Using ArcGIS 3D Analyst. GIS by Esri , Copyright , Environmental Systems Research Institute .

Watson, D.F., and G.M. Philip (1985). "A Refinement of Inverse Distance Weighted Interpolation", Geoprocessing, no 2, pp327-315.

WHO, 1993, "Guidelines On Technologies for water supply system in small communities," W.H.O, E.M.R.O., C .F. H .A ., Amman . pages 11 , 12 , 112 , 113

Reviews and impact of chemicals on water quality obtained in Khorramabad City, using of Arc GIS

Sayyad Asghari Sarskanroud^{1*}, Zeinab Dolatshahi²

1- Assistant Professor of Geomorphology, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran

Email: s.asghari@uma.ac.ir

2- MSc. Student of Medicine Geography, Urmia University, Urmia, Iran

Received: 2016.05.10

Accepted: 2016.08.18

Abstract

Today, water is one of the factors for improving the economic growth in communities. Thus, the management of water resources, particularly water, is considered as one of the most important programs in the countries. The research area of this study is the city of Khorramabad which is located in the West part of Iran and is the capital of Lorestan province. The data of this study are 23 wells and springs in Khorramabad and from 1381 to 1392, which is seasonal. Information and data on the chemical elements present in the water parameters: ph., total hardness (TH), electrical conductivity (EC), Total Dissolved Solids (TDS), sulfate (SO₄), chlorine (Cl), nitrite (NO₂) and nitrate (NO₃). In this study, ArcGIS software editing 1/10 or certain algebraic method of interpolation, geostatistics, by IDW, Kriging and Spline method maps were produced to examine the chemical quality of the drinking water standards: national standard, the standard of the World Health Organization (WHO) and the Department of Environment America (EPA) was used as a measure of pollution. The results showed that Ph. of all wells and springs allowed within acceptable limits and standards. The total hardness (TH) is higher than the desirable standards in all seasons in all of resources and is lower than the allowed maximum of standards. According to the conducted researches, the amount of the electrical conductivity, total dissolved solids (TDS) and sulfate (SO₄) are lower than optimum and maximum in all wells and springs in all seasons. The amount of chlorine (Cl) in all wells and springs is lower than the limit on the number of allowable standards but is higher than the desirable standard of EPA. In all seasons the amount of nitrate (NO₃) on all resources is lower than the allowed Iranian national limit, and desirable and permissible World Health Organization (who), and the limit of EPA standard, but in all of the resources is higher than the desirable limit of (EPA). Also, in all seasons, the amount of nitrites (NO₂) in all wells springs and the study area is lower than the standards.

Keywords: Fresh water, Khorramabad, GIS software, America Environmental Protection Agency (EPA)